

Støðan hjá lomviganum er skelkandi

Eín óhugnalig sjón motti skúvoyingum, tá teir í farna mánað gjørdu seg til at fara í bjørgini at ringmerkja lomvigapísur. Har vóru ongur písur — men bara so gott sum tómar røkur.

Harry Jensen var millum teirra, sum upplivdi hesa syrgiligu sjón. Hann var annars ein av teimum ítárstu fyri at fáa lógtingið at viðka um friðingina av lomviganum herfyri. Men hóast lógtingsmenn lutvíst gingu ynskjunum hjá skúvoyingum á móti, so eru tað framvegis menn, sum geru seg inn á fuglin við at brika skotvápn

Leygardagin 15. juni fóru skúvoyingar at ringmerkja lomvigapísur. Tað bleiv sigið niður á tær stóru røkurnar vestanfyri, har ongin hevur verið í eini 80 ár. Átlanin var at merkja 1.000 písur, men tað sum motti teimum vóru tómar røkur. Á Tindarókin, sum fyrr hevði millum 5.600 og 6.000 fuglar, vóru 47 písur og á øðrum røkum var sama skilið, onkur var enná heilt útdeyð.

Sigið varð eisini niður gjøgnum alt Skarðberg, sum nokk var tað fuglaríkasta plássið í Skúgví. Har hava úttan íva verið nógvir tiggju-túsund fuglar. Nú kundu bert teljast 26 písur.

Eitt, sum skúvoyingar og aðrir av fuglaplassum altið hava sagt, er, at bjargarókt er goð fyri fuglin. Tað hava skúvoy-

ingar nú prógvað. Tað visir seg, at tað litla sindrið, sum eftir er av fugli, er á teimum støðum, har tað hevur verið rænt.

Tað sær út sum, at havhestur er allastaðni, har bjørgini ikki verða søkt.

Vit hava biðið ein av skúvoyingunum, sum var við til at ringmerkja lomvigapísur í farna mánað, Harry Jensen, um at greiða okkum frá veruligu støðuni hjá lomvigastovninum.

Hann sigur:

I ár er ov seint at gera nakað serligt fyri lomvigan, men komandi ár verður nokk roynt at gera okkurt, sum vit vóna fer at hjálpa so frægt, at tann fuglur, sum eftir er, aftur kann koma á røkurnar.

Nú lomvigin bleiv friðaður størri part av ári-

num, eru tað tibetur teir flestu skjótingarmenn, sum taka undir við friðingini, men tó eru tað einstakir, sum framvegis skjóta, ja enná eru farnir at nýta aðrar veiðuhættir, nú fuglurin er vorðin so spakur, eftir at hann fær frið.

Tit fáu, sum framvegis fremja hesa fulu niðingsgerð, skuldu skamma tykkum. Hvi kunnu tit

ikki eins og onnur siggja vakurleika og stuttleika í fuglinum og gleðast yvir, at hann er vorðin spakur aftur?

Skúvoyingar ætla sær at gera tað, sum teir kunnu fyri bjørgini og fuglin tey komandi árin. Vonandi fara tit, sum eftir eru, ið hava hug at skjóta, at hugsa tykkum betur um, og spyrja tykkum sjálvar, hvi tit gera tað.

Tá skúvoyingar vóru í landsstýrinum og greiddu frá hættiligu støðuni hjá lomvigastovninum

— Tá lomvigin bleiv friðaður, varð sagt, at hann var minkaður við 90%, men tianverri er minkingin nóg stór. Nu er helst síðsti møguleikin at bjarga lomvigastovninum, um tað ikki longu er ov seint, sigur Harry Jensen

Er tað fyri stuttleikan tit siggja í hesum, so eru nógvir aðrir møguleikar at stuttleika sær. Er tað orsakað av matinum, ber eisini til at fáa annan mat.

Tað, sum skúvoyingar hava gjørt og funnið út av í bjørgunum í ár, er alt gjørt undir eftirlitið av fuglafrøðingi, so nú ber ikki longur til at siga, at hetta er nakað, sum verður slongt út.

Tá fuglurin bleiv friðaður, varð sagt, at hann var minkaður við 90%, men tianverri er minkingin nóg stór.

Tað skuldi verið óneyðugt at friða fuglin fyri at fáa fólk at gevast við týningini av lomviganum, men tianverri eru nógvir feroingar so litið at sær komnir, at friðing er einasta loysnin.

Tianverri sær tað nú út til, at støðan hjá lundunum er tann sama. Lundin

varp ikki í ár, og í bakkanum sæst at kalla ikki lundin.

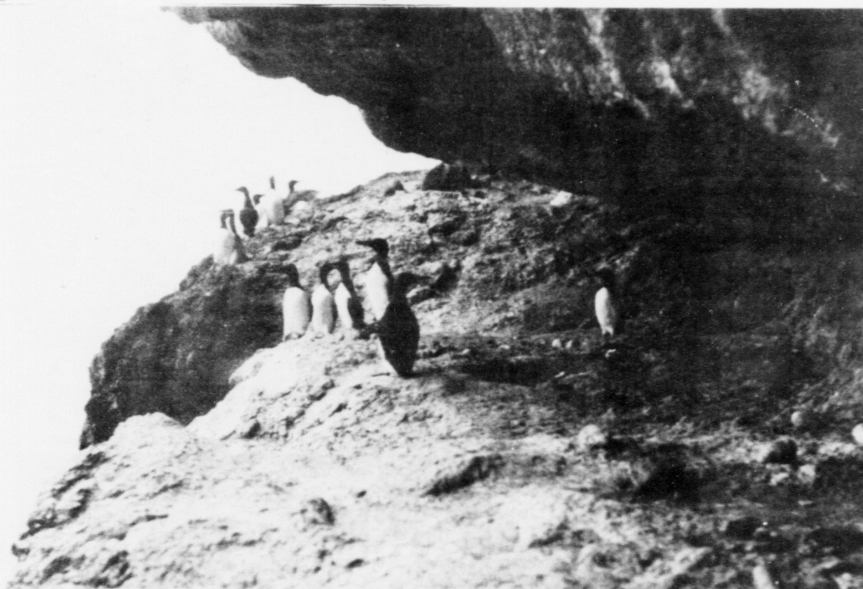
Tá ið fuglurin bleiv friðaður, vóru flestu tingmenn fyri at friða. Vonandi fer tann vitanin vit nú hava at føra við sær, at eitt samt Føroya Løgting styðjar okkum og fer at sýna vælvild, um ein møguleg áheitan á teir kemur, sum kann hjálpa upp á ikki bara lomvigastovnin, men aðrar fuglastovnar við, sum hava eina hjálpanði hond fyri neyðini.

Sigini vóru høg, einar 120 favnar og heilt niður á einar 170 favnar. Henda leygardag fór maður av hús, so bygdin var nærum tøm.

Er veðrið til vildar verður nokk farið aftur at royna hvat gerað kann, tí nú er avgjørt síðsti møguleiki, helst er tað longu ov seint, sigur Harry Jensen at enda.

Lindarókin 15. juli 1989. Fyrr vóru millum 5.000–6.000 lomvigar á rokini

(Mynd: Harry Jensen)

Haldið sosialin